

Mehmet Uysal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Uysal

Prof. Dr. Saime İnal Savi Sosyal Bilimler Lisesi Türk Dili ve Edebiyatı
Öğretmeni

Ağla Kudüs'üm

Bu gece büyük şeytan fitne için ayağa kalktı,
Yıllarca süren oyuna ikinci halkayı taktı.
Ağla bu gece ey Kudüs'üm, ağla Mescid-i Aksam!
Kapkara bulutlar var, şeytanlar var semaya baksam.

Kudüs'üm başşehir olacakmış lanet bir millete.
Gönül nasıl feryat-figan etmez böyle bir zillete?
Tarih boyunca bitmedi, bitmez bu oyunlar-kinler,
Dünya durdukça zalimler zulmeder, mazlumlar inler.

Ağla bu gece ey Kudüs'üm, ağla Mescid-i Aksam!
Benden yüz çevirir Selahattin Eyyûbi'ye baksam.
Ruhu incindi bu gece Yavuz'un, Abdülhamid'in,
Ruhu incinmiştir bu gece tüm ecdad-ı mübinin.

Asırlarca can verdiler bu kutsal topraklar için.
Şimdi gaflet içinde olmak yalnız aylaklar için.
Uyanın ey bütün Müslümanlar, uyanın ey Türkler;
Çıkın meydana ya Allah Bismillah Allahuekber!

06.12.2017

Mehmet Uysal

Akşam

Akşam oldu... Güneşi kovdu hüzünlü bir karanlık.
Gece siyah eteğini savurdu şehrin üstüne.
Her evde soluk bir ışık... Ve bağı yanık bir aşık,
Belki ulaşır diye gül atmakta nehrin üstüne.

Akşam oldu... Şamdandaki mumlar gibi her bir gönül;
Erirken yavaş yavaş, feryat eder gülşende bülbül.
Geçerken kızıl sulardan al bir sandal gibi gül,
Akşam oldu... Benim gibi boynunu büktü bir sümbül.

Mehmet Uysal

Annem

Cennet kokulu anneme...

Küçük bir köy evinde, başında bir ebe;
Ne zorluklarla dünyaya getirdin anne.
Yorulmasın oğlum, iyi büyüsün diye;
Hep sırtında gezdirdin, indirmedin anne.

Sen büyüttün beni, hayata hazırladın.
Bazen gülümsedin, bazen azarladın.
Her gün yollarımı bekledin, nazarladın.
Kolum-kanadım oldun, ezdirmedin anne.

İlk gurbete çıkışım gelir de aklıma,
Yine takılır hıçkırıklar boğazıma...
En acı sözler geldi de belki ağzına;
Hüznü kalbine gömdün, sezdirmedin anne.

Az gelir, binlerce şiir yazsam adına...
Cennet'teki çiçekleri taksam saçına...
Ay ile güneşi taç yapsam da başına;
Hakkını ödeyemem, ödeyemem anne...

Mehmet Uysal

Asıl Mesele

Temiz bir kalbe sahip olmaktır dostum asıl mesele,
Kir derinin altındaysa istediğin kadar kesele...

Mehmet Uysal

Ata'ya

Ardahan'dan Edirne'ye,
Sinop'tan Hatay'a,
Bu uçsuz bucaksız bozkırda,
Anayurtta...
Ay-yıldızlı bayrağım hür dalgalanıyorsa,
Başımda düşman dipçığı olmadan,
Aşımı yiyebiliyorsam eşimle, kardeşimle,
Namusum, şerefimse hâlâ vatanım,
Özgür gezebiliyorsa damarda kanım,
Ardahan'dan Edirne'ye,
Sinop'tan Hatay'a,
Hepimiz, hepimiz,
Minnettarız Ata'ya...

Mehmet UYSAL
Kastamonu, 2006

Mehmet Uysal

Ay Parçam

Canım kızım ZEHRA'ya...

Ziya gibi parladın, gözümüze fer geldi
Estin bâd-ı saba, gönlümüze seher geldi
Hanemize mutluluk, ocağımıza har geldi
Revnaklı bir mayıs gecesi Miraç'a yakın
Ay parçam, sen geldin evimize bahar geldi.

(2016)

Mehmet Uysal

Baştan Sona

Şu fani dünyaya selam olsun her yaşımdan,
Kışı yazından güzeldir, yazı da kışından.
Çok güzel günlerim oldu, canıma can kattı,
Bazen de çile çektim, zehir çıktı aşımdan.
Seviyorum bu dünyayı, bu güzel hayatı,
Başı sonundan bellidir, sonu da başından.

Mehmet Uysal

Bektaşı

Bir Mevlevî ile bir Bektaşı,
Karşılaşmış bir gün yolda.
Başlamış selam verince söyleşi,
Bektaşı sormuş bu arada:
-Nasıl gidiyor ibadetleriniz,
Neler yapıyorsunuz bu sırada?
Mevlevî demiş:
- Böyledir âdetimiz,
Döner döner, Allah deriz arada.
Sonra sormuş Mevlevî, Bektaşı'ye:
-Ne halde sizin ibadetiniz?
Bektaşı: - Kardeşim, demiş;
Biz Allah deriz, bir daha dönmeyiz...

Mehmet Uysal

Beş Parmak

Hiçbir yerde beş parmağın beşi bir değildir.
Kimi mütevazi olur, kimisi kibirli;
Kimisi eli açık olur, kimisi cimri;
Kimisi teneke gibidir, kimisi demir;
Hiçbir yerde beş parmağın beşi bir değildir.

Mehmet Uysal

Bezmiezel

Bu bir sesleniş ... Atiden maziye,
Maziden atıye, bir ilim öyküsü...
Tonyukuk' tan Akşemsettin' e,
Şeyh Edebalı' den Hoca Nasrettin'e...
Bu bir sesleniş, bu bir bilim öyküsü.

İşte karşımda Bilge Kağan!
Bir elinde ok, bir elinde kalkan;
Etrafında hocaları da varken,
Emir buyurdu...
Dedi ki yüce halkına: " Bu aziz yurdun
Altta yağız yer yarılmadıkça,
Üstte gök kubbe çökmedikçe,
Bu taştaki nakış nakış bitiğim silinmedikçe,
İlini töresini kim bozabilir?"

Bir tılsımlı ışık gördüm karanlık bir mağarada,
Bir ses duyuldu " Oku!" diye bu arada,
Cahilliğin düşmanı, ilmin dostudur öğretmenlik...
Peygamber, evet, Peygamber postudur öğretmenlik...

Sene 1453, Rum diyarı Konstantine' ye
Bir beyaz at girer üstünde bir bilge.
Herkes han zanneder, sarılır eteklerine
Lakin bilmezler ki bizdeki bir ince düşünce
Hoca, handan önce gelir,
Akşemsettin girer İstanbul'a Fatih'ten önce.

Yavuz Şultan Selim'i görürüm Mısır yolunda
Hocası İbn-i Kemal yanında, biraz solunda...
Bir çamur sıçrar atının ayaklarından kaftanına,
Herkes ölüm fermanı bekler
O, biraz duraklar ve ekler:
" Eğer ölürsem bu kaftanı örtsünler tabutuma."

Nasrettin Hoca'yı görürüm Konya'da,
Elinde bir tas göle maya çalar.
Herkes dalga geçer, kahkaha atar
Bilmezler ki,
Türk milletine sonsuz hayal gücü aşılar.

Bir meclis görürüm bezm-i ezelde
Fuzûlî, Bâkî, Şeyh Galip gülşende
Ne kadın, ne şarap...
İlim kesbiyle nar olurlar ateşte.

Tabduk Emre yolunda Yunus'u görürüm;
Buğday almak için gider, himmetle döner.
Asırlar boyu ilim aşkıyla gezer:
" Yunus söyler diller ile
Ol kumru bülbüller ile"

Halide Onbaşıyı görürüm Sultanahmet Meydanı'nda,
İstiklal Şairi'ni görürüm Kastamonu'mda,
Ellerinde kâğıt, dillerinde ağıt;
Özgürlük fikrini yayarlar Anadolu'mda.

Bir öğretmen görürüm,
İlim yayma telaşında.
Memleketimin köyünde, dağında-taşında;
Başöğretmenim,
Atatürk'üm kara tahta başında...

İlk öğretmenimi görürüm ilkokulumda;
Yüzünde gülücük, elinde tebeşir,
Dudaklarında sihirli kelimelerle,
Bana öğretmenliği sevdirebilir.

Dalmışım bu gece, gidip gelmişim
Maziden atıya, atiden maziye...
Tonyukuk'tan Akşemsettin'e,
Şeyh Edebali'den Hoca Nasrettin'e.
Bir haykırış çınladı kulaklarımda,
Dediler, şu söz yer etsin dudaklarında:
Cahilliğin düşmanı, insanlığın dostudur öğretmenlik...
Peygamber, evet, Peygamber postudur öğretmenlik...

Mehmet UYSAL
Tosya, 2002

Mehmet Uysal

Bir Günde

Bir hiçti inanın öncesinde
Bu sene adam oldu bir günde
Selam taşımaz oldu yanında,
Arasanız bir cim yok karnında.

Mehmet Uysal

Bir Kadir Gecesi

Bir Kadir Gecesi uhrevi bir havada,
Karanlığın sonundaki ışığa yürüyorum.
Her adımda şükredip yüce Mevla'ya,
Yavaş yavaş Hazreti Pir'e gidiyorum.

Hissediyorum, arza saf saf melekler inmiş,
İnsanlar cûş olmuş, tüm cihan hamûş olmuş...
Alemleri var eden varın içinde
Kalplere bir sükun bir huzur dolmuş...

Mehmet Uysal

Bir Resim

Bir resim çizdim geçen hafta sonu,
Yeşil bir ev yaptım rengi çok tatlı,
Kahverengi panjurlu ve iki katlı,
Yemyeşil yaylalardan arka fonu.

Önünden geçirdim güzel bir nehri,
Çimenleri zambaklarla doldurdum,
İhlamura serçeleri kondurdum,
Biraz uzaktan da gösterdim şehri.

Gölgelerle süsledim her bir cismi,
Kuşları uçurdum yeşil bağlarda,
Güneşi doğarken çizdim dağlarda,
Eleğimsağmayla bitirdim resmi.

Mehmet Uysal

Bir Sensin Allah'ım

Yokluğa baktın, bütün âlemleri yarattın.
Gönül aynasına sırrı verensin Allah'ım.
Pervane eyledin, aşk ateşini arattın.
Bizler âşığız, maşuğumuz sensin Allah'ım.

Ete kemiğe büründük, gurbet ele düştük;
Aşkın şarabından içtik, Mecnun'a dönüştük;
Karlı dağlarda yandık, çöllerde üşüdük;
Kor ateşi gülşene çevirensin Allah'ım.

Zerreden kürreye her şey Allah'ı zikreder,
Hâbıgaflete dalan bunu nasıl fikreder,
Vav olan illa ki elif illa ki elif der,
Kesretteki vahdet sensin, bir sensin Allah'ım.

Senin rızan için can verir nice gönüller,
Gül hasretiyle her dem çile çeker bülbüller,
El kaldırıp yakarır, boynun büker sümbüller;
Sen ki her şeyi görensın, bilensın Allah'ım.

Şu dünyada senin aşkın en güzel mucize,
Nice sultanları susturdu, getirdi dize;
Kimi ateşe dalar, kimi koşar denize;
Garip gönülde tecelli edensın Allah'ım.

Âşık olduk ezelden aşk denizine daldık,
Bazen ileri gittik, bazen geride kaldık;
Yalvardık, yakardık ve inşallah gönül aldık;
Sen affedicisin, affı sevensın Allah'ım.

Mehmet Uysal

Bir Sevdadır Öğretmenlik

Bilgi ışık, bilgi yol, bilgi en güzel define;
Geriliğe paydos, cahilliğe vedadır öğretmenlik.
Nakış nakış işlenmiş gönül gergefine,
Asırlardır süren bir sevdadır öğretmenlik.

Sensin vatan ağacındaki en gür yaprak,
Sensin şairlerin mısralarındaki al bayrak,
Sensin renk renk çiçekleri yetiştiren toprak,
Şarkılardaki en güzel nidadır öğretmenlik,
Asırlardır süren bir sevdadır öğretmenlik.

Sen yetiştirdin valiyi, hakimi, kumandanı;
Sen eğittin genci, ihtiyarı, erkeği-kadını;
Sen öğrettin her Türk'e Atatürk adını,
Yurdu kaplayan bir ziyadır öğretmenlik,
Asırlardır süren bir sevdadır öğretmenlik.

Doktorun elinde neşter, mimarın elinde pergel;
Yazarın elinde kalem, mühendisin elinde cetvel;
Yurdun her köşesine uzanan şefkatli bir el,
Diyar diyar vatandır, bir deryadır öğretmenlik,
Asırlardır süren bir sevdadır öğretmenlik.

Gördükçe gözlerim, tuttukça dizlerim,
Yolum bilgi yoludur, hep onu izlerim,
Her yakarıшта, "İlmimi artır!" olur sözlerim,
Avuçlar gökte, en güzel duadır öğretmenlik,
Asırlardır süren bir sevdadır öğretmenlik.

Mehmet Uysal

Büyük Ülke

Üzerinde ışıll ışıll güneş parlayan,
Büyük ülke hey, büyük Türkiye!
Çocukları neşe içinde oynayan,
Büyük ülke hey, büyük Türkiye!

Bir söz vurdu mu Ankara'dan,
Sesi yankılanmalı dört bir yandan,
Ekonomide tam bir dev olan,
Büyük ülke hey büyük Türkiye!

Köylerinde ihtiyar analar mutlu,
Şehirlerinde yaşlı amcalar umutlu,
Her kadının ya eş, ya bacı olduğu,
Büyük ülke hey, büyük Türkiye!

Gençleri iş için kapı kapı gezmeyen,
Patronu lokmaları ağzına dizmeyen,
Baştakileri halkını hiç ezmeyen,
Büyük ülke hey, büyük Türkiye!

2023'ü güven içinde çağıralım,
Maziyle âtiyi bir kapta yoğuralım,
Vatan, bayrak için üç kez bağıralım,
Büyük ülke hey, büyük Türkiye!
(2009)

Mehmet Uysal

Canım Benim

Gönlümün sultanı eşime...

Kur'an tutan eline,
Dua eden diline,
Saçını her teline,
Feda olsun canım benim.

Daim gülen yüzüne,
Ehli emin özüne,
Amin diyen sözüne,
Seda olsun canım benim.

Gül gibi yanağına,
Kıvalı parmağına,
İlahi armağına,
Heba olsun canım benim.

Bir gün saçlar ağarır,
Azrail beni çağırır,
O gün Mehmet bağırır,
Veda olsun, canım benim.

(2007)

Mehmet Uysal

ile

Altı ciltlik Mesnevi, bir ciltlik ile;
Okumadıysan ile çekiyorsun, ile...

Mehmet Uysal

Değiştir

Hatalı tartıyorsa terazi,
Tamir et...
Olmazsa
Vur yere
Tuz ile buz et!..
Bir yanlış görünce,
nce elinle değiştir...
Olmazsa dilinle değiştir...
O da olmazsa
Kalpten buğz et!..

Mehmet Uysal

Deniz ve Köpek

Bazı uğursuz ağızlı kişiler,
Kusurlarını sakız yapıp ığner.
Eline alıp en pis amurları,
Uzerine atıp kirlemek ister.

Olsun, sen bakma saçına soluna,
Konuşurlar dolusuna-boşuna,
Her söylene gitmese de hoşuna,
Y r , hak yolunda kendi başına.

Dallı budaklı boynuzu geyiğin,
Konuşsun şişi insin göbeğin,
Deniz kirlenmezmiş bu son  rneğim,
Dudağı değince suya köpeğin.

Mehmet Uysal

Dost Diye

Bezm-i ezelden beridir,
Yanar Şu gönlüm dost diye.
Dağ dağ olmuş bir yaredir,
Kanar Şu gönlüm dost diye.

Durmaz canım Şu kafeste,
Seni özler her nefeste,
Belki aheste aheste,
Onar Şu gönlüm dost diye.

Ne dünya ister ne canan,
Ne cennet, ne tahtirevan,
Vuslat için seni her an,
Anar Şu gönlüm dost diye.

Mehmet Uysal

Dostlarına

Oyun bilmeyiz biz, dümdüz gideriz,
Zulmete bakmayız, gündüz gideriz.,
İnce düşünür, dost üzeriz ama
Gafile gafil dosta hep dost deriz.

Mehmet Uysal

Ebrar'ım

Canım kızım EBRAR'a...

Evimize neşe geldi, gönlümüze mutluluk
Başımıza talih kuşu, yuvamıza kutluluk
Ravza-yı Cennet'ten bir esinti, güzel bir soluk
Aramıza hoş geldin, sefa geldin hanım kızım,
Rüyamızdan hayatımıza benim canım kızım.

(2008)

Mehmet Uysal

Eğilmedik

İnsandaki dört ayak devrini bilmedik,
Kırıldık ama hiçbir zaman eğilmedik.

Mehmet Uysal

Gerçek

Bir ustanın bir çırağı vardı
Gözleri biraz şaşu bakardı

Usta bir gün başlamıştı işe
Lazım oldu o anda bir şişe

ırağı yan odaya gönderdi
Bir şişe var al getir, dedi

ıracık iki şişe gördü bakınca
Dedi, gidip sorayım ustaya

Ustasına dedi, iki şişe var orada
Hangisini getireyim söyle bana

Usta, kır birini öbürünü getir, dedi
ıracık tekrar yan odaya gitti

Şişelerden birini alıp yere vurdu
Bir baktı ki öbür şişe de kayboldu

O anda anladı, şöyle içini çekti
Biri görüntüydü, öbürü ise gerçektir

Mehmet Uysal

Gölgeler Âlemi

"Ete kemiğe büründüm / Yunus diye göründüm"
Dün gece sabaha kadar, hep bu sözü düşündüm.

Etle kemik bu gölgeler âleminde
Bizi somut kılan, soyut olan düşünceye
Çıkınca ikisini de elimizde "ruh" kalır
Damla deryaya kavuşur, onu da Allah alır.

Şu dünya, şu garip dünya, gölgeler âlemi,
Boşuna heves etme metaaya, öldür nefsini,
Şu dünya, şu garip dünya gölgeler âlemi,
Şu gördüklerimiz hayal mi, yoksa gerçek mi?

Mehmet Uysal

Gurbet

Gurbet, yüreğimde derin bir sancı.
Her nereye baksam herkes yabancı.
Burası çok güzel diyen gözler yabancı.

Gurbet, zalim gurbet yaktın beni;
Hayat dolu biriydim, yıktın beni.

Selam verirsin selamını almazlar.
Para verirsin hatırını saymazlar.
Yeri gelir, adam yerine koymazlar.

Gurbet, zalim gurbet yaktın beni;
Hayat dolu biriydim, yıktın beni.

Burada yaptığım tek iş kahırdır.
Felek duymaz sesimi ezelden sağırdır.
Atalar söyler, taş yerinde ağırdır.

Gurbet, zalim gurbet yaktın beni;
Hayat dolu biriydim, yıktın beni.

Mehmet Uysal

Güç

Güzel bir kalemin yaptığı işi,
Keskin bir kılıç ile yapamazsın.
Kelimelerin gücünü bilmeden,
İnsanın gücünü anlayamazsın.

Mehmet Uysal

Güneşe Koşuyorum

Güneşe koşuyorum, güneşe kanmak için;
İbrahim misali ateşlerde yanmak için.
Güneşe koşuyorum, güneşe kanmak için;
Yunus gibi baştan ayağa boyanmak için.

Ey Nafi, kurtul artık boynundaki halkadan.
Kır kafesi, gönül kuşunu uçur yuvadan.
Şu dünyada farkın yok küçücük bir gubardan,
Değersizsin eğer değer vermezse Yaradan.

Mehmet Uysal

Hamd

Allah'ım aldığım her nefes hamd olsun,
Hamd olmazsa o an kesilsin and olsun.

Mehmet Uysal

Hamd Olsun

Helal para kazandığım güzel bir işim var.
Üç sağlıklı evladım, salih bir eşim var.
Anam-babam hayatta, iki de kardeşim var.
Yüce Mevla'ya yüz binlerce kere hamd olsun;
Kalbimde bir kor gibi yanan aşk ateşim var.

Mehmet Uysal

Haykırış

Orta Asya'da çıktık tarih sahnesine
Asırlarca korku verdik Çinlilerin sinesine

Sonra kavim kavim dört bir yana dağıldık
Talas Savaşı'ndan sonra abdest alıp namaz kıldık

Osman Gazi'den sonra üç hilali sancağa taktık
Su olup, sel olup yıllarca Balkanlara aktık

Bir hançer gibi saplanıp Roma'nın kalbine
İstanbul'u teslim ettirdik gerçek sahibine

Bin yıldır geçilmeyen çölü biz geçtik
Akşam Kahire'ye inip Nil'den su içtik

Barboroslar, Çaka Beyler gözbebeği iken ordumun
Akdeniz güzel bir gölü oldu yurdumun

Kanuni ile bütün dünyaya nizamı öğrettik
Asırlarca Topkapı'dan cihanı yönettik

Biz varken Orta Doğu'da yoktu hiçbir hüznün
Biz varken yüzü gülüyordu Musul'un, Kudüs'ün

Sonra güya "hasta adam" olup düşünce yatağa
Kuzgunlar havalanıp üşüştüler otağa

Balkanlar, 1. Dünya derken kan kaybettik
Mustafa Kemal gelene kadar sabrettik

Çanakkale'de kapattık kapıyı, anahtarı denize attık
Anafartalar'da, Conkbayırı'nda düşmanı toprağa kattık

Altı ayda aşılmaz denilen hattı, üç günde aştık
Sakarya'da Dumlupınar'da kahramanca savaştık

Ay-yıldızlı bayrağı dikip İzmir meydanına
İyi bir ders verdik tek dişi kalmış canavara

Sene 1453, 1923 ya da 2018, yine yine...
Haykırıyorum işte " NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE"...

Mehmet Uysal

Hep

Hep dosdoğru olsun özüm,
Karışık bir ses dahi gelmesin gönlümden.
Hep güzelde olsun sözüm,
Bir damla zehir dahi süzülmesin dilimden.
Hep helalde olsun gözüm,
Haram lokma değmesin, verilmesin elimden.
Hep secdede olsun yüzüm,
Sevgin de korkun da eksilmesin kalbimden.

Mehmet Uysal

Her An

Figân eyle / bülbül misali / her duyan / nalan olsun
Bülbül misali / âh et ki / garip gönül / giryan olsun
Her duyan/ garip gönül / gibi tutuşsun / büryan olsun
Nalan olsun,/ giryan olsun,/ büryan olsun,/ her an olsun

Pâk eyle / gönül-haneni / gül bahçesi / handan olsun
Gönül-haneni / ayna kıl, / şahlar şahı / mihman olsun
Gül bahçesi / şahlar şahı / ile coşsun / şadman olsun
Handan olsun,/ mihman olsun,/ şadman olsun, / her an olsun

Mehmet Uysal

Hilm ve İlm

Ejderhalı çeşmeden su içilmez.
Hilm köprüsü yoksa ilme geçilmez.

Mehmet Uysal

Huzur

İster kral ol, istersen çiftçi;
Var mı evdeki huzur gibi.

Mehmet Uysal

İç-dış

İnsanın içinde ne varsa ağzından da o çıkar,
Bazıları soğan kokarken bazıları gül saçar.

Mehmet Uysal

İyisi

Yay gergin, el sağlam olursa ok hedefi bulur.
Şeyhin iyisi kendisi uçmaz, müridini uçurur.

Mehmet Uysal

Kader

Kaderimdir, karakterim,
Gerisini Allah'a bırak derim.

Mehmet Uysal

Kahramanlık

Kürşad'da gördüm seni ey kahramanlık!
Kırk yiğitle basılırken Çin sarayı,
O büyük setle açarlarken arayı,
Gönlümüze esiyordun ılık ılık.

Alparslan'da idin sen ey kahramanlık!
Çözülürken bilmecenin en girifti,
Açılırken Anadolu'nun kilidi,
Bir sen vardın gönüllerde, bir de Halık.

Fatih'te gördüm seni ey kahramanlık!
Kurtulmak için Haliç'teki ağlardan,
Gemileri kaydırıyordun dağlardan,
Sen vardın fetihde zekâyla karışık.

Yavuz'da gördüm seni ey kahramanlık!
Bütün ihtişamın, bütün heybetinle,
Cihan hâkimiyeti niyetinle,
Geçilmeyen çöllerdeydin kaç asırlık.

Abdülhamid'deydin sen ey kahramanlık!
Yıldız Sarayı'ndan bir nizam kurduztun,
Haksız yere ne öldürttün, ne vurdurttun,
Yoktu o velide en ufak kızılık.

Atatürk'te idin sen ey kahramanlık!
Samsun'dan bir güneş gibi parlıyordun,
Anadolu'daki ateşi harlıyordun,
Meydan okuyordun dünyaya açık açık.

Seninle yaşadık biz ey kahramanlık!
Seninle yazıldı şanlı tarihimiz,
Seninle yazıldı şarkımız, şiirimiz,
Biz seninle çağ açtık çağ kapattık.

Mehmet Uysal

Kalp Aynası

Yüce Rabbim kerem eder, lütfeder.
O cansız bedene can verir,
Ruh üfler...
Akıl verir, irade verir,
Seni süsler...
Ey âlemlerin gözbebeği, Ey beşer!
Kalp aynanı temiz tut,
Kendimi göreyim, der.
İnsanoğlu nankördür,
Emanete hıyanet eder,
Küfre girer,
Küfler de küfler.

Mehmet Uysal

Kastamonu Uşığı

Pilavdan dönmez hiç tahta kaşığı,
Yaman olur Kastamonu uşığı.
Ozanoğlu'dur en büyük aşığı,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Etili ekmek, bandumaya bayılır,
Misafire hemen sofraya yayılır,
O cömertliği herkesçe sayılır,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Harp olunca hemen koşar cepheye,
Erzak değil mermi koyar heybeye,
Bak Sakarya'ya, bak Çanakkale'ye,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Düğün dernek kurulunca alanda,
Karayılan davul zurna çalanda,
Sepetçioğlu dizini yere vuranda,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Çayircık'tandır Fatih'in annesi,
Küre'dendir İstanbul'un güllesi,
İnebolu'da attı Gazi fesi,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Mehmed'im gel fazla uzatma sözü,
Şahittir Ilgaz'ı, Yaralığözü,
İşte haykırıyor Ersizler Köyü,
Yaman olur Kastamonu uşığı.

Mehmet Uysal

Kavak Ağacı

Ben bir kavak ağacıyım,
Ülkemin herhangi bir köşesinde.
İzmir'in Çeşmesi'nde,
Veya Uşak'ın Eşmesi'nde.

Ne meyvem vardır yenecek,
Ne gölgem vardır sinecek,
Ne dalı budaklıyım,dir,
Ne de iğne yapraklıyım,dir.

Sevmez kimse beni arkadaşım,
Çünkü ben bir kavak ağacıyım.
Kavak oğlu kavak oğluyum,
Sevmezler, çünkü ben dosdoğruyum.

Mehmet Uysal

Kediler

Nankördür bu kediler,
Ya da kedi gibiler...
Acıkınca "Miyav!" der,
Her an yanında gezer.

Aş verince iş biter,
Felek tersine döner,
Yüzüne bile bakmaz,
Gözünü kapatıp yer.

Mehmet Uysal

Kiyamet

Kusura bakma dostum,
Ama Şunu bil:
Sura ũflediđi zaman İsrafil,
Düşer ũstündeki kostüm,
Ne göz senindir artık,
Ne de dil.
Çözölür bütün sırlar,
Anlatılır bir bir.
Bir hicap perdesi ararsın,
Yüzünü örtmek için,
Anlarsın artık çok geç,
Vakit o vakit değil.

Mehmet Uysal

Kıymet

İnsanların iyisini,
Cennet bilir, Araf bilir.
Altının da kıymetini,
Usta olan sarraf bilir.

Mehmet Uysal

Kötülük

Bir kötülüktür gidiyor hayatımızda,
Pandora'nın kutusundan çıkmış gibi sıkıcı.
Bir kötülüktür gidiyor hayatımızda,
Bir gün iner üzerine Demokles'in kılıcı.

Bektaşî misali, ben yaptım oldu, demek yetmez.
Nakis söylenen söz Bağdat'a bile gitmez.
Bizler şairiz, bizde söz hiç bitmez.
Bu dünyada dosdoğru olanlardır kalıcı.

Mehmet Uysal

Kurtuluş

Ey dost, kalma sakın arafta!
Kurtuluş inan bu tarafta.

Mehmet Uysal

Liderlik

Liderlik, adalet ister;
Samimiyet ister.
Liderlik, cesaret ister;
Feraset ister.
Liderlik, emniyet ister;
Hürriyet ister.
Liderlik, kat'iyet ister;
Merhamet ister.
Liderlik, nazariyet ister;
Cemiyet ister.
Liderlik, ön tekerlek gibidir;
O nereye giderse
Arka tekerlekler de
Oraya gitmek ister.

Mehmet Uysal

Mazruf

Kitapta kapağa değil hurufa bakılır.
Bir mektupta zarfa değil mazrufa bakılır.
Balonu uğuran rengi değil havasıdır,
İnsanda kaşa göze değil ruha bakılır.

Mehmet Uysal

Muamma

Meh şuleler saçar gelir peşinden med,
Başı belli, sonu belli biraz fikret...

Mehmet Uysal

Nankör

Şunu bil ki çorak toprağa,
İkinci kez tohum ekilmez.
Bir defalık yeter nanköre,
Bir daha iyilik edilmez.

Mehmet Uysal

Nasip

Nasip ettin, Tokadî Hazretleri'ne gittim
Yüce Rabbim, ben bunu hak edecek ne ettim?

Mehmet Uysal

Ne Derse

Rabbim, yürü ya kulum derse onarsın.
Mevla'm, dur ya kulum derse donarsın...

Mehmet Uysal

Nesir Őiri

her Őirimi böyle yaz-
sam
belki popüler olurum
cilt cilt antoloji-
lerde
kendime bir yer bu-
lurdum
"bulurdum" biraz kafiyeli oldu
ama olsun
nesirde de biraz
seci bulunsun(!)

Mehmet Uysal

Öğrencilerim

Öğrencilerim...
Kalem elde, dil yürekte
Şairlik ruhu vardır;
Fatih'te, Gülşen'de, Dilek'te.

Öğrencilerim...
Kaleminden mürekkep yerine
Sevgi akan,
Bazen Akif, bazen Nedim kokan;
Ömer, Nurtaç, Gülcan.

Öğrencilerim...
Sevgidir, kardeşliktir bizim işimiz.
Bazen bahar, bazen kıştır gönlümüz.
Doğrudur, dürüstlüktür hep özümüz
Okuyanlar hemen bilir
Mahlas istemez sözümüz.

Mehmet Uysal

Ölüm

Yüzündeki kırışıklıklar arttıkça,
Ö-lüm anı yaklaşır hece hece.
Takatsızlık son haddine varınca,
Azrail misafir olur bir gece.

Önce imam, akabinde su sesi,
Temizler beden denilen kafesi.
Bitince eş-dostun helalleşmesi,
Tahta ata bindirirler sessizce.

Yunus gibiysen "şebiarus" dersin,
Sevinç içinde vuslatı istersin.
Veyahut korkudan tir tir titrersin,
Münker'le Nekir yanına inince.

Mehmet Uysal

Sanat

Arı çiçeğe konmadan asel olmaz
Millî olmayan sanat evrensel olmaz

Mehmet Uysal

Sofra

Öğrencilerim, gelin buyurun!
Bir sofrayı kurduk,
Herkesi duyurun!
İşte tahta kaşığı, pilavı, tası...
Bizim soframız, Halil İbrahim sofrası...
İsteyen gelir yer;
Hanemiz bereketlenir, muradına erer.
İstemeyen sırtını döner...
Ama bilin ki,
Ne Halil İbrahim kaybeder
Ne sofrayı kaybeder...

Mehmet Uysal

Şanlıydı

Gerçekten çok şanlıydı,
Topkapı'nın eşiği.
Dünya'da Osmanlı'ydı,
Uygarlığın beşiği.

Mehmet Uysal

Şebiarus

Tatlı bir şerbettir onlara zulüm,
Kemâle ermek için acıyı tadarlar.
Bir şebiarustur rintlere ölüm,
Dünya gömleğini üzerinden atarlar.

Sanma onlar kara topraktadırlar,
Sanma onlar mezarda yatarlar.
Unutma ki yıldızlar daha güzel
Bir sahilde doğmak için batarlar.

Mehmet Uysal

Şehit Dedem

Büyük dedem I. Dünya Harbi'nde
Çocuklarını bırakıp köyünde
Çepheye gitmiş.

Büyük dedem, sargılı kolu
Omzunda düşman kurşunu
Geri gelmiş köyüne
Bir hasat vaktinde.

Bir daha gideceğim cepheye,
Savaş çetin...
Ya dönerim, ya dönmem demiş.
Ve giderip hasretin,
Bütün gidenler gibi
Bir daha geri dönmemiş.

Mehmet Uysal

Taqlama

Taş yerinde ağırdır,
Çakıl taşı hiçbir yerde.
Boşuna didinip durma,
Otur oturduğun yerde.

Mehmet Uysal

Tebessüm

Tebessüm gönüller köprüsüdür,
Kahkaha ciddiyet törpüsüdür.

Mehmet Uysal

Türkçem

Türkçem, ata yadigarı güzel dilim,
Gönlümde ferahlık, gözümde ferim.
Türkçem, şarkım, şiirim, bütün eserim,
Seninle yazılsın, okunsun isterim.

Türkçem, asırlarca seninle kaç kere,
Fetihler yaptım, göğsümü gere gere.
Türkçem, senin konuşulduğun her yere,
Her yere ben hâlâ, hâlâ vatan derim.

Mehmet Uysal

Türker Bey

Biricik oğlum TÜRKER'e...

Ṭarihin imbiğinden gönlümüze dolan
Ülkümüz, geleceğimiz, soyumuz oğul
Razı olsun senden her daim Yaradan
Kanımız, bahtımız, huyumuz oğul
Eğilme kimseye, inayet Allah'tan
Rüyamız, Őenliđimiz, toyumuz oğul!

(2012)

Mehmet Uysal

Ulu Sözü

Dinle sakın büyüklerin sözünü,
Ulu sözü almayan ulur derler.
Felek ne kadar döneklik etse de,
Su akar yatağını bulur derler.

Mehmet Uysal

Üstat

Uyak yok, ses kalitesi kafeste.
Bir meraktır gidiyor herkeste.
Üstat Yahya Kemal demiş bir derste,
Şiir güfteden çok bestedir beste.

Mehmet Uysal

Vefasız

Şunu bil ki çorak toprağa,
İkinci kez tohum ekilmez.
Bir kere yeter vefasıza,
Bir daha iyilik edilmez.

Mehmet Uysal

Vızıltı

Günlerden bir gün rençperin birisi,
Pazarda satıp bütün sebzesini,
Ödedi borcunu; arttı parası,
Bir kovan aldı, dedi tam sırası.
İçine doldurdu boş petekleri,
Çiçekti çiçekti köyün etekleri.
Göreni hayran bırakırdı dokusu,
Bahar gelince o mis kokusu.
Çiftçi kondurdu kovana bahçeye,
Başladı kızı-oğlu beklemeye.
Bir sabah tarlaya giderken erken,
Gördü arıyı kovana girerken.
Hemen koştu arılara şerbet verdi;
Dedi, petekler muradına erdi.
Vızıltıdan durulmazdı kovanda,
Bal yiyeceklerdi artık olanda.
Dedi, artanı pazarda satarım;
Üç kuruşuma üç daha katarım.

Güz geldi, umutla açtı kovana;
Petekler de yoktu, bırakın balı.
Kızdı arılara, kızdı kendine;
Komşusu da ortak oldu derdine.
Ne oldu komşum, bu öfken niyedir?
Dedi, arılarla boş peteğedir.
Kovaladı haftalar haftaları,
Çok güzeldi bunların vızıltısı.
Komşusu eline karnına koydu;
Attı bir kahkaha, gülmeye doydular.
Eh be komşum, bunlar sarı arıdır!
Şunlara şerbet akıl kârı mıdır?

Bal almak için bal arısından
Başka yol, başka hiçbir çare yoktur.
Bal çıkmaz karasından, sarısından;
Bunlarda sadece vızıltı çoktur.

Mehmet Uysal

Vuslat

İnsan evrenin içinde bir nokta
Ve noktanın içinde bir evren.
Bir ben dolaşır karanlık sokakta,
Bir çift gözdür gölgeleri gösteren.
Ey ritimim kenarında bekleyen yabancı!
Ey âh ateşini kızıl ufuklara saçan!
Ey kendi kendini kandıran yalancı!
Sende saklı vuslatla hicran.
Belki bir gün açılır gizli kapılar,
Açılır belki elini bile uzatmadan.
Bir kelebek misali uçarken
Ardında kalır kat kat kozan.
Ve mistik bir şarkı başlar son nefesinde,
Ey âşık, bekler seni;
Belki gül rengi bir ateş,
Belki ateş rengi bir gül,
O asude bahar ülkesinde!..
Gönül aşk ile dolu,
Heybelerde gözyaşı...
Ceplerin, cepkenlerin bomboş...
Ve vuslat secdesinde bir dünya kelamı:
"Ey sevgili, en sevgili;
Senin lütfunda hoş, kahrında hoş!.."

Mehmet Uysal

Vuslat Gazeli

Gonca gülüm açılsın kim gül-i handan olsun
Murg-ı dil ayrılmasın kûyundan bir an olsun

Ol peri sureti görmesin dide-i nadana
Pervaz eylesin hane-i dilde mihman olsun

Tîr-i gamzen sad-pâre eylesin câm-ı dili
Sâki doldurdukça ol dem heman viran olsun

Ey gül, incinmesin ayakların hâr içinde
Eşkim yol göstere sin sana, gönül şadman olsun

Yakutlar saçar gonca dehanın aşıklara
Ey Nafi senin muradın ol sırr-ı kân olsun

Mehmet Uysal

Yalnızlık

Yalnızlık, hayal âleminde aramak kendini.
Yalnızlık, dört duvara anlatmak derdini.
Yalnızlık, bir perde gece ile gündüz arasında.
Yalnızlık, bir sızı kalbin en derin yarasında.

Yalnızlık, zindan misali girdin mi içine;
Müebbetsin, kaçsan da yalnızlık düşer peşine.
Sağa bakarsın duvar, sola bakarsın duvar;
Ayakta kalmalıyım biraz takat dersin,
Bir umut, bir ışık deyip feryat edersin,
Sesini duyan olmaz, anlarsın her yerde yalnızlık var.

Ah, dostum kalem uzattın elini bu akşam da,
İçimdeki yalnızlığı alıp döktün kağıda.

Mehmet Uysal

Yiğit

Volkanın sessiz durmasına bakmayın,
O, zamanı gelince mutlaka patlar.
Sükût etmekle sakın korktu sanmayın,
Aslan gerilir gerilir öyle atlar.

Bazen zalim felek tersine döner de,
İnsanı duçar eder kedere, derde.
Ümitsiz olmak yakışmaz hiçbir merde,
Öyle ki yiğit düştüğü yerden kalkar

Mehmet Uysal

Yunus

Aldın himmetteki payı,
Aşk mektubuna pul oldun.
Atıp buğdayı, arpayı;
Yüce Mevla'ya kul oldun.

Mehmet Uysal